

нава съ своето съществуване, че въ тая
 нищожна развалина преди време кипѣлъ
 животъ и волновали са страсти
 Около тая развалина са градили нови къщи,
 сѣбаряле са старите, — по повѣлѣнието
 на градското управление, — пробивале са
 улици, градътъ расалъ, а тая къща стояла
 навѣсена и не унищожѣвала са, не падала.
 Съ насмѣшка гледале на нея новите къщи,
 но тя не чувала и не хаяла. Около тая къща
 расле голѣми дървета, плѣсень и гѣстъ
 буренъ царствувале на сѣкаде, и сичко изо-
 бражало старостъ и гнилостъ. Въ тая къща
 живѣлъ нашъ Хаджи Ничо, който сега не
 е вече карловски дигенджия, а всемирни
 търговецъ.

Било вечеръ и слънцето заходило.
 Букурещските улици оживѣле и хората са
 разшавале послѣ дневната горѣщина. Ко-
 мическата пиеса вѣрвѣла подъ рѣжа съ тѣш-
 ката драма; самоуважающата са и самона-